

Arrest

nr. 131 199 van 13 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 oktober 2013 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot van een Belg.

1.2. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris nam op 22 april 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit zijn de bestreden beslissingen, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, s= lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.10.2013 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid(. . .)'

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- individuele rekening 2013 waaruit blijkt dat zij tot eind april 2013 tewerkgesteld was bij het OCMW te Antwerpen in het kader van artikel 60 van de organieke wet van de O.C.M.W.-reglementering van 8 juli 1976.

- attesten 'historiek werkloze' van ABVV-Antwerpen dd. 16.10.2013 en 15.01.2014 waaruit blijkt dat ze in de periode april - december 2013 een werkloosheidsuitkering ontving

- loonfiches (november-december 2013) van Strijkcentrale Antwerpen

Uit de voorgelegde gegevens blijkt dat de referentiepersoon op 27.11.2013 in dienst trad bij Strijkcentrale Antwerpen. In de maanden november-december had zij een gemiddeld maandelijks inkomen van €1367,56 (inkomsten uit arbeid + een aanvullende werkloosheidsuitkering).

Onze dienst beschikt echter niet over bijkomende gegevens inzake de exacte aard en duur van deze recente tewerkstelling; er werd immers geen arbeidsovereenkomst of bijkomende loonfiches (januari-maart 2014) voorgelegd. Uit de voorgelegde bewijsstukken is niet duidelijk of betrokkene heden nog steeds tewerkgesteld is bij deze werkgever.

Zodoende heeft onze dienst geen beeld op het huidige inkomen van de referentiepersoon, en kan niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

*Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. *

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af. (...).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker in de synthesesmemorie de schending op van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“(...)Concluant vraagt de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van een visum Gezinshereniging en verblijf van meer dan 3 maanden met Bevel om het Grondgebied te verlaten, genomen door verweerder op 22/04/2014 en ter kennis gebracht op 24/04/2014.

Hij beroept zich hierbij op een schending van art. 40ter Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur en de Wet dd. 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen.

Dit enig middel betreft de hoger vermelde motivering van verweerder in de betreffende weigering als zou concluant niet op afdoende wijze aangetoond hebben dat zijn partner over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Verzoeker zou geen arbeidsovereenkomst of bijkomende loonfiches hebben voorgelegd, doch enkel deze van november en december 2013.

In het eerste onderdeel argumenteert concludant dat verweerder wel het bewijs van de ziektekostenverzekering, doch niet de arbeidsovereenkomst en de loonfiches van 2014, vroeg waardoor ze onzorgvuldig te werk ging.

In het tweede onderdeel stelt concludant dat hij de bijkomende stukken niet kan bezorgen voor 24/01/2014 en hij niet kan weten wanneer de beslissing zou volgen.

Uit het derde onderdeel blijkt dat de partner van concludant nog steeds beschikt over een arbeidsovereenkomst en voldoende inkomsten.

C. Nota verweerder

Verweerder vindt dat het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt en de Raad niet bevoegd is om de materiële motiveringsplicht te beoordelen.

Uit de mededeling van de loonfiches van 2014 zou blijken dat deze niet tijdig werden overgemaakt.

Concludant diende te weten dat de beslissing binnen de 6 maanden zou volgen en deze voordien moest meedelen.

Er zou kennelijk geen wanverhouding bestaan tussen de overwegingen en het beschikkend gedeelte van de beslissing.

D. Repliek concludant

De motiveringsplicht betreft niet enkel de louter formele motivering, doch ook de materiële motivering en dus de inhoudelijke kant van de zaak.

De materiële motiveringsplicht is een algemeen aanvaard rechtsbeginsel zodat de argumentatie van verweerder in hoofdorde geen steek houdt en enkel aandacht dient besteed te worden aan de argumenten van verweerder in subsidiaire orde:

1ste onderdeel:

Verweerder gaat volledig voorbij aan de argumentatie van concludant, waarom wel het bewijs van de ziektekostenverzekering werd gevraagd en niet de arbeidsovereenkomst (stuk 6).

Concludant had nochtans de loonfiches van november en december 2013 meegedeeld alsook de historiek Werkloze van het ABVV.

Uit de loonbrieven bleek de datum van de indiensttreding zodat men ervan mocht uitgaan dat de referentiepersoon nog steeds was tewerkgesteld aan gelijkaardige voorwaarden (stuk 4a - c en 5a - e).

De werkwijze van verweerder is dan ook zeer onzorgvuldig.

2de onderdeel:

Verweerder stelt dat concludant moest weten dat een beslissing binnen de 6 maanden moest volgen en hij dus binnen deze termijn nog stukken over de tewerkstelling moest bezorgen (stuk 5 en 6).

Concludant is echter door verweerder misleid – of althans door de Bijlage 19ter – die op 24/10/2013 enkel om een bewijs vroeg van de ziektekostenverzekering voor 24/01/2014 (stuk 3).

Tevens bevestigde verweerder uitdrukkelijk de ontvangst van “voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg” (stuk 3).

Op 24/01/2014 kon concludant trouwens nog geen bijkomende loonfiches bezorgen...

De motivering van verweerder houdt met dit alles geen rekening en is dus onzorgvuldig en gebrekkig.

3de onderdeel:

De referentiepersoon was wel degelijk nog tewerkgesteld op het moment van de beslissing (stuk 5+6).

Er is dus wel sprake van stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen zodat de motivering van verweerder faalt.”

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel heeft verzoeker in kennis te stellen van de redenen waarom verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verwerende partij is verplicht de juridische en feitelijke overwegingen in de akte op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip “afdoende” houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (R.v.V., 5 juni 2012, nr. 82.466)

De determinerende motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen. Er wordt met verwijzing naar de toepasselijke bepalingen aangegeven waarom het verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd, alsook waarom het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven.

Uit de in het verzoekschrift geuite kritiek blijkt overigens dat verzoeker die motieven kent, zodat in casu het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Waar verzoeker inhoudelijk kritiek uit op de bestreden beslissing, voert hij in werkelijkheid een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

“Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen”. (R.v.V., 29 maart 2012, nr. 78 303; R.v.V., 30 juni 2011, nr. 64.262)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St., 14 februari 2006, nr. 154.954; R.v.St., 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verwerende partij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. (R.v.V., 24 januari 2011, nr. 54.807)

Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift loonfiches voegt die betrekking hebben op de periode januari – maart 2014, merkt verwerende partij op dat uit het administratief dossier ontegensprekelijk blijkt dat die stukken niet werden overgemaakt aan verwerende partij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

Er moet ter zake worden benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het tot standkomen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de nieuwe overtuigingsstukken die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd. (zie: RvS, 1 september 1999, nr. 81.172; RvS, 19 november 2002, nr. 112.681)

Waar verzoeker stelt dat hij niet wist wanneer verwerende partij een beslissing zou nemen, dient te worden gewezen op het feit dat artikel 42 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat verwerende zo snel mogelijk en ten laatste 6 maanden volgend op de datum van de aanvraag een beslissing dient te nemen.

Verzoeker van wie verwacht kan worden dat hij zich bekwaamt in de procedures die hij instelt en die zich desgevallend kan laten bijstaan door een raadsman, kan derhalve niet ernstig voorhouden als zou hij niet geweten hebben dat hij voormelde loonfiches zo spoedig mogelijk en uiterlijk voor het verstrijken van de 6-maanden termijn diende voor te leggen.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker met zijn betoog niet aantoont met welke dienstige elementen en feiten die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Met zijn betoog toont hij evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het middel is ongegrond.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet om de gevraagde vergunning te krijgen (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809; RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.4. Artikel 52, § 2 en § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

2.5. Op de bijlage 19ter die de verzoekende partij op 24 oktober 2013 ontving, staat te lezen:

“De bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap met de burger van de Unie werd bewezen door middel van de huwelijksakte/ geboorteakte/ bewijs partnerschap/ verklaring wettelijke samenwoning CI) .

[x]Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten overgelegd: geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, huwelijksakte, bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen belg -

[x] De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 24/01/2014 de volgende documenten over te leggen:

bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor belg en familie (...)”

Het kan niet ernstig ontkend worden dat uit deze bijlage 19ter kan afgeleid worden dat de verzoekende partij, althans volgens de gemeente enkel nog een bewijs van ziektekostenverzekering dient over te maken.

Desalniettemin maakt de verzoeker ook nog loonbrieven over van de maanden november en december 2013 en de gegevens betreffende de werkloosheidsuitkering.

Voorts wordt niet betwist dat in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet verzoeker er toe gehouden is aan te tonen dat diens echtgenote over voldoende toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij de aanvraag afwijst omdat niet duidelijk is of de referentiepersoon nog steeds tewerkgesteld is bij dezelfde werkgever zodat zij geen beeld heeft op het inkomen van de echtgenote van verzoeker. Met verwijzing naar het arrest 222.809 van 12 maart 2013 van de Raad van State meent zij dat het aan verzoeker toekomt een actualisatie bij te brengen en meent zij de aanvraag te kunnen afwijzen bij gebreke aan actuele gegevens.

2.7. Verzoeker kan te dezen gevolgd worden in de stelling dat de verwerende partij tekortgeschoten is in de zorgvuldigheidsplicht door verzoekers zaak niet zorgvuldig onderzocht te hebben en dat de verwerende partij hem niet kan verwijten geen andere loonbrieven te hebben vorgelegd nu in de bijlage 19ter te kennen werd gegeven dat zij het “*bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen belg*” had overgemaakt en dat werd aangegeven dat bijkomende stukken moesten overgemaakt worden “*ten laatste op 24/01/2014*”. Het spreekt voor zich dat de loonbrieven van januari 2014 en de daarop volgende maanden niet voor 24 januari 2014 konden neergelegd worden op een ogenblik dat deze nog niet bestaan.

Door dergelijke mededeling gaf de gemeente zelf te kennen dat de meest recente stukken deze zijn die de periode net voor 24 januari 2014 betreffen. De verzoeker heeft de loonbrieven van de maanden november en december 2013 overgemaakt en aldus actuele gegevens aan de verwerende partij bezorgd.

Voorts kan in de bestreden beslissing niet gelezen worden wat de relevantie is van het niet bijbrengen van de arbeidsovereenkomst.

Indien verwerende partij argwaan had omdat er slechts twee recente loonbrieven worden bijgebracht, stond het haar vrij voor het nemen van de bestreden beslissing bijkomende inlichtingen te vragen hetzij rechtstreeks aan verzoeker hetzij eventueel door raadpleging van de kruispuntbank.

2.8. Tevergeefs verwijst de bestreden beslissing naar het arrest 222.809 van 12 maart 2013 van de Raad van State dat niet op ongenuanceerde wijze dient gelezen te worden. Ook in dit arrest wordt gewezen op de wettelijke termijn waarover verzoeker beschikt om bewijsstukken over te maken, in casu drie maanden in toepassing van artikel 52, § 2 van het Vreemdelingenbesluit. Bovendien blijkt de werksituatie van de echtgenote van de verzoeker niet gewijzigd te zijn, integendeel met hoger beschreven arrest dat oordeelde dat “*Indien haar actuele situatie wijzigde, kwam het aan de verweerster {in casu verzoeker} toe om daarvan het bewijs te leveren*”. In casu kan niet gesteld worden dat de

overgemaakte stukken niet meer actueel waren. Door te verlangen van de verzoeker dat nog latere stukken worden bijgebracht betreffende een gelijke werksituatie en die betrekking hebben op een periode later dan de wettelijk voorziene periode waarbinnen stukken "ten laatste" moesten worden overgemaakt, één en ander op straffe van volledige negatie van de overgemaakte stukken wegens een gebrek aan actualiteit, schendt de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht juncto artikel 40ter van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht. In die mate is het middel gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing worden zij niet besproken.

2.9. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, vervat in de kennisgeving van de bestreden beslissing, niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoekster zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 22 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN